

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 42. Benignitas Regis erga Jesuitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](#)

potius eos affectu superare avemus, & quem Sæc. XVII.
 illi suis, nos tibi patriæque affectum tanto A. C. 1603.
 beneficio, & naturali ac divino jure obstricti
 rependemus. Hoc, Domine, sanctum &
 acceptabile mortis & passionis Servatoris
 nostri tempus pro nobis loquitur. Sanguis
 iste, quem per grumos supra crucis altare
 pro peccatoribus sibi infelix effudit, te in-
 vitat, ut erga eos lenitate utaris, qui corde
 & affectu tibi devoti sunt. De tua Majes-
 tate non tantum meriti sumus, ut eam gra-
 tiam nostro respectu impetrari posse sperare
 debeamus, sed ille cuius nomine eam peti-
 mus, & qui eam citra dubium assiduis no-
 stris precibus exoratus pro nobis petit, hoc
 apud te poterit, qui qua pietate es, non po-
 tes non gratum habere, quod supremæ Dei
 bonitati placere & gratum esse cognoveris;
 quem veneramur, ut te post longi ac felicis
 in terris exacti regni annos, æterni & nun-
 quam desituri regni compotem efficiat.

§. XLII.

Benignitas Regis erga Jesuitas.

Prolixam hanc orationem Rex beni- *Thuan.l.132.*

gnis exceptit auribus, spemque de
 restituenda Societate Jesuitis fecit: res
 tamen contradicentibus plerisque, cum
 aliquamdiu differretur, Pater Lauren-
 tius Magius Jesuita olim in Galliis Vi-
 sitatoris munere functus Regem de fide

X 3

data

Sæc. XVII data interpellabat, lepide subjungens
A. C. 1603. quod hæc executionis mora sane

miseribus per novem Menses uterum ge-
stantibus longior esset: ad quæ verba
Rex dissimulata indignatione non infi-
cete reposuit, quod Reges diutius pa-
turiāt, quam fœminæ: postea ad ex-
teros, qui aderant, Jesuitas conve-

Thuan. & sermone hæc dicebat: *Enimvero Ioh-*
Daniel l. c. tis nequaquam male volui, & si cui ma-
Hist. du Par-
lem. c. 42. *volo, id in caput meum recidat: quod n-*

tem Curia mea hac in re decrevit, id n-
nisi maturo & consulto decrevit: de cetero,
bono sitis animo, negotium penes Pontificem est,
quo inconsulto nihil decernere vol-
cum autem Lutetiam venero, desuper ap-
plius deliberabo. His dictis Jesuitæ adi-
Henrico gratiis petebant, ut tres Pro-
vinciales cum totidem Sociis Reges
Parisios comitarentur, quibus ipse Pe-
trum Cotonum sufficere respondit. Enim-
vero Rex propensum Societati animus
exhibebat, non deerant tamen ex Pro-
ceribus non pauci, iisque sat potentes,
qui objecto gravium periculorum meta
Regem ab hoc proposito absterrere nitie-
rentur, quos inter non insimi erant.
Harlæus Præses ac Sullius Dux, qui
sæpius etiam Henrico insinuabant, quod
Jesuitarum redintegratio Regi regnoque
summopere perniciosa foret: cui tamen
Henricus reposuit: Magis adhuc perni-
ciose

ciosi erunt Jesuitæ, si ipsos ad desperatio- Sæc. XVII.
nem adegero, num tu de vitæ meæ securi- A.C. 1603.
tate sponsor esse potes, nonne tutius est, quod
me semel illis committam, quam quod sem-
per illos timere debeam?

§. XLIII.

*Hæc cauſſa in Parisiensi Senatu
agitata.*

Haud inutilis erat Patris Cotonii ad- *Hift. du
ventus; quippe sua, qua valebat Duc Esper-*
gratia, Regis, Esperonii Ducis, Vil- non a l'ann
laregii, Janini & Silerii Præfidum, a- 1603. Daniel
*liorumque Catholicorum Procerum fa- l.c. Vie du
vores sibi conciliabat: haud parum e- P.Cotton. l.2.
tiam cauſſæ decisionem maturabat Pon- Juvenc. l. c.*
tifex, literis suis ineunte Mense Au-
gusto ad Regem allatis, quibus Hen-
rico gratias agebat de rebus hucusque
potenter pro Societate gestis, simul ob-
ſecrans, ut operi bene cæpto postre-
mam adhiberet manum, eoquod Nun-
tio Apostolico & Patribus, quos apud
ſe haberet, negotii ejus arbitratu transi-
gendi potestatem fecisset. Igitur Rex
cum iis hac de re agebat, ne vero Pa-
riſini Senatus auctoritatem labefactare
videretur, ſibi placitum fore insinuabat,
ſi Jesuitarum reſtitutionem ipſimet Præ-
ſides a Rege peterent; haud ignotum
enim erat Regi, quod Senatorum po-